



30 DE POVEȘTI
DESPRE
SĂRĂCIE ȘI BOGĂȚIE

VOLUM DE POVEȘTI
BILINGV
ROMÂN—GERMAN

Peștișorul de aur / Der kleine Goldfisch	3
Cele trei brățări / Die drei Armbänder	4
Zgârcitul și cei trei gineri ai săi / Der Geizhals und seine drei Schwiegersöhne	5
Adevărata comoară / Der wahre Schatz	6
Pinul din pădure / Die Waldkiefer	7
Măgarul cu doi stăpâni / Die zwei Herren des Esels	8
Uriașul și avarul / Der Riese und der Geizhals	9
Comoara găsită / Der gefundene Schatz	10
Legenda regelui Midas / Das Märchen von König Midas	11
Porcarul / Der Schweinehirt	12
Fratele bogat și fratele sărac / Der reiche und der arme Bruder	13
Uriașul aruncat în fântână / Der Riese im Brunnen	14
Aurul avarului / Das Gold des Geizhalses	15
Vecinul bogat și cel sărac / Der reiche und der arme Nachbar	16
Săracul și cei trei bani de aur / Der arme Mann und die drei Goldmünzen	17
Doar o jumătate de galben! / Nur einen halben Dukaten!	18
Ziua de muncă / Die eintägige Arbeit	19
Sacul cu galbeni / Der Sack Dukaten	20
Bătrâna și vraciul / Die alte Frau und der Mediziner	21
Cei trei frați norocoși / Die drei glücklichen Brüder	22
Pușculița-purceluș / Das Sparschwein	23
Șoricelul de aur / Die Goldmaus	24
Cadoul de bun-rămas / Das Abschiedsgeschenk	25
Cerșetorul și bogătanul / Der Bettler und der reiche Mann	26
Lada cu comori / Die Schatztruhe	27
Împăratul cel lacom / Der habgierige König	28
Cizmarul și negustorul de pește / Der Schuster und der Fischhändler	29
Bursucul și jderul / Der Dachs und der Marder	30
Răspunsul potrivit / Die richtige Antwort	31
Șoarecele de la țară și cel de la oraș / Die Land- und die Stadtmaus	32

Copyright © Editura Aquila

Toate drepturile asupra ediției de față sunt rezervate exclusiv Editurii Aquila.
Reproducerea parțială sau integrală a textului sau a imaginilor acestei ediții
pe orice suport fără acordul prealabil scris al Editurii Aquila este interzisă
și va fi sancționată conform legislației în vigoare.

ISBN: 978-973-714-764-6

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
30 de povești despre sărăcie și bogăție: volum de povești
bilingv român-german. - Oradea: Aquila, 2018
ISBN 978-973-714-764-6

82

Ilustrator: Alexandru Stănese

Traducere și adaptare texte: Helga Herman

Tehnoredactor: Teodor-Alexandru Pricop

Copertă: 2head.ro

Director editorial: Diana Tăutan

Redactor-șef: Claudia Guiu

Editor:

Editura Aquila

Oradea, Str. Americii 41

www.aquilashop.ro

Printed in Hungary, Generál Nyomda Kft., Szeged



facebook.com/edituraaquilalogistic



YouTube <http://bit.ly/2BX3m2o>

A fost odată ca niciodată un pescar sărac, care într-o bună zi a găsit în năvodul său un peștișor de aur. Bietul peștișor se zbătea să respire și dădea disperat din aripioare, de parcă ar fi implorat să fie eliberat. Era atât de demn de milă, încât omul îl aruncă înapoi în mare. Atunci peștele sări înapoi din apă și îi spuse așa:

— Am să te răsplătesc pentru mărinimia ta! Du-te acasă și acolo îți vei găsi răsplata! Dar ai grijă: nu ai voie să spui nimănui niciodată ce s-a întâmplat azi aici, pe mare!

După care se făcu nevăzut în valurile înspumate.

Când ajunse pescarul acasă, nu-i veni să-și creadă ochilor. În locul colibeii lui sărăcăcioase se ridica un palat minunat, iar nevasta lui era înveșmântată în straie bogate, asemenea unei împărătese.

— Vino să vezi ce bogați am devenit! Dar cum s-au întâmplat toate acestea? își întrebă ea bărbatul.

— Nu întreba nimic, nevastă, pentru că altfel bogăția va dispărea la fel de repede cum a apărut! îi răspunse pescarul.

Dar femeia nu-i dădu pace, ci îl întrebă și îl iscodi fără încetare. În cele din urmă pescarul îi povesti toată trășenia cu peștișorul de aur. Chiar în clipa aceea palatul cel minunat se prefăcu din nou în coliba sărăcăcioasă de dinainte, iar nevasta pescarului rămase aceeași dintotdeauna: o femeie săracă, veșnic nemulțumită și curioasă.



Der kleine Goldfisch

Einmal fand ein armer Fischer einen kleinen Goldfisch in seinem Netz. Der arme Goldfisch zappelte und öffnete den Mund, als flehte er um seine Freiheit. So erbärmlich war er, dass der Mann ihn ins Wasser zurückwarf. Da sprang der Fisch hoch aus dem Wasser und sagte:

„Ich belohne dich für deine Großzügigkeit. Geh nach Hause, da findest du deine Belohnung. Aber pass auf, dass du niemandem verrätst, was heute hier passiert ist.“ Damit verschwand er in den Wellen.

Zu Hause angekommen, konnte der Fischer seinen Augen nicht trauen. An der Stelle seiner ärmlichen Hütte stand nun ein wunderbarer Palast, seine Frau war so schön angekleidet wie eine Königin.

„Schau mal, wie reich wir geworden sind! Wie konnte das bloß passieren?“, fragte sie ihren Mann.

„Frag nichts, Frau, sonst ist der Reichtum hin!“, antwortete der Fischer.

Die Frau ließ aber ihrem Mann keine Ruhe. Sie fragte immer wieder nach. Schließlich erzählte ihr der Fischer sein Abenteuer mit dem Goldfisch.

In dem Augenblick verwandelte sich der Palast in die alte Hütte zurück und die Frau blieb ein armes, unzufriedenes, neugieriges Weib.



Cele trei brățări



A fost odată o văduvă care avea trei fete. Într-o zi le trimise la ghicitoarea din pădure, ca aceasta să le spună viitorul.

Mai întâi se duse cea mai mare dintre fete la ghicitoare. Aceasta îi arătă trei brățări și îi ceru să aleagă una: prima era din aur, a doua din argint și a treia din fier. Fata alese brățara de aur și se duse bucuroasă acasă, pentru că ghicitoarea îi spusese că avea să devină regină.

A doua zi se duse și fata cea mijlocie la ghicitoare și alese brățara de argint. Și ea se întoarse acasă fericită, pentru că ghicitoarea îi spusese că avea să devină ducesă.

A treia zi se duse și fata cea mai mică la ghicitoare. Știa deja că pe ea o așteaptă brățara de fier, dar se împăcase cu gândul acesta. Însă ghicitoarea o aștepta și pe ea cu trei brățări.

Atunci fata îi zise:

— Îți mulțumesc pentru bunătatea ta. Dar eu știu că mie brățara de fier îmi este hărăzită, așa că pe aceea o aleg. Îmi voi accepta soarta, oricare va fi aceea.

Nu peste mult timp toate cele trei fete se măritară: una cu un rege, a doua cu un duce și a treia cu un păstor.

Câțiva ani mai târziu, mama își vizită fetele. Cele două mai mari păreau nefericite, pe când cea mică trăia în deplină fericire și iubire împreună cu bărbatul ei. Atunci înțelese văduva că nu aurul și argintul aduc fericirea în viața oamenilor.



Die drei Armbänder

Es war einmal eine Witwe, die ihre drei Töchter zur Wahrsagerin schickte. Als die älteste Tochter zur Wahrsagerin ging, zeigte ihr diese drei Armbänder: ein goldenes, ein silbernes und ein eiserne, damit sie sich eines auswählte. Das Mädchen entschied sich für das goldene und kehrte glücklich heim, denn laut Weissagung werde es zur Königin. Am nächsten Tag ging die mittlere Tochter zur Wahrsagerin und wählte sich das silberne Armband aus. Auch sie war froh, denn laut Voraussage werde sie zur Kaiserin. Am dritten Tag ging die jüngste Tochter zur Wahrsagerin. Sie wusste, dass sie das eiserne Armband bekommt, und sie gab sich mit ihrem Schicksal zufrieden. Doch die Wahrsagerin erwartete sie mit drei Armbändern. Das Mädchen sagte: „Ich danke dir für deine Güte. Aber ich weiß, dass mir das eiserne Armband bestimmt ist, so wähle ich mir das aus. Ich füge mich meinem Schicksal.“

Kurz darauf heirateten die Töchter: die älteste einen König, die mittlere einen Kaiser, die jüngste einen Hirten. Nach einigen Jahren besuchte die Mutter ihre Töchter. Die zwei älteren schienen unglücklich zu sein, aber die jüngste lebte glücklich mit ihrem Mann. Da begriff die Witwe, dass weder Gold noch Silber Glück in das Leben der Menschen bringen.



Traia odată un om zgârcit care avea trei fete. Când fetele ajunseră la vârsta măritişului, omul le căută bărbați și îi alese pe toți trei dintre cei mai avari oameni din sat. Când se apropie ziua sa de naștere, bătrânul cel zgârcit le spuse celor trei gineri ai săi:

— Nu vă cheltuiți banii pe cadouri scumpe. E suficient dacă îmi aduceți fiecare câte o damigeană cu vin.

Însă niciunul dintre cei trei gineri avari nu voia să îi dea din vinul său. Așa că, fără să fi stabilit ceva între ei, fiecare îi duse socrului său o damigeană cu apă în loc de vin. Socrul cel zgârcit nu voia nici el să-și irosească vinul, așa că umplu carafa pentru vin cu apă de fântână.



Când ajunseră cei trei gineri, fiecare începu să-și laude vinul.

— Vinul meu este atât de bun, încât i se simte parfumul de la o poștă! începu primul.

— Din vinul meu ajunge dacă bei un pahar și cazi sub masă, atât e de puternic! continuă al doilea.

— Vinul meu ajunge să-l miroși și te și îmbată! se laudă și al treilea.

Socrul cel zgârcit tare se bucură, turnă în fiecare pahar câte puțin din carafa lui și le ceru ginerilor să umple apoi paharele cu vinul lor! Cu toate că fiecare dintre ei simți că bea apă, continuă să laude vinul, crezând că ei stricaseră vinul socrului lor cu apa adusă de fiecare de acasă. Și astfel băură și se desfătară cu patru feluri de apă.

Așa reuși să-i păcălească bătrânul cel zgârcit pe ginerii lui la fel de zgârciți.



Der Geizhals und seine drei Schwiegersöhne

Es war einmal ein Geizhals, der seine drei Töchter mit den habgierigsten Männern des Dorfes verheiratete. Kurz vor seinem Geburtstag sagte der alte Geizhals zu seinen Schwiegersöhnen: „Gebt kein Geld für teure Geschenke aus, es reicht, wenn ihr mir je eine Korbflasche Wein schenkt.“

Die gierigen Schwiegersöhne missgönnten dem Alten ihren Wein, sodass sie ihm, ohne es abzusprechen, statt Wein je eine Korbflasche Wasser brachten. Der geizige Schwiegervater missgönnte ihnen seinen Wein, sodass er seinen Krug mit Brunnenwasser füllte. Als sie beisammen waren, begann jeder den eigenen Wein zu loben: „Mein Wein ist so gut, dass sein Duft in der Entfernung von einem Kilometer zu spüren ist“, begann einer. „Trinkt man ein Glas von meinem Wein, hat man einen Zacken weg, so stark ist er“, setzte der andere fort. „Es reicht meinen Wein zu riechen, schon wird man weinselig“, prahlte der dritte.



Der geizige Schwiegervater schenkte in jedes Glas ein wenig aus seinem Krug ein und bat die Schwiegersöhne, die Gläser mit dem eigenen Wein zu füllen. Jeder spürte, dass er Wasser trank, doch sie lobten die Weine, denn sie glaubten den Wein des Alten mit dem gebrachten Wasser zerstört zu haben. Also saßen sie gemütlich bei einem Glas Wasser zusammen.

So überlistete der alte Geizhals die drei gierigen Schwiegersöhne.